

Van beperking naar geluk.

Over ziekte, gezondheid en geluk.
Van overleven naar leven.
Een weg van verlichting,
van samenhang en verbinding.

Richard wieland, info@rwieland.nl

Licht op ziekte.

De vorige keer heb ik hier mogen spreken over keuzes en afwegingen in het kader van dood en levensbeëindiging. Ethische dilemma's rond leven en dood.

Dood en leven zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden, maar nu wil ik het accent verleggen naar leven. Ons leven in deze wereld.

Op een muur van mijn praktijk: leef je leven alsof er geen morgen is.

Ik wil eerst even vertellen wie ik ben en wat mijn achtergronden zijn.

Verder hoe ik als arts naar ziekte of vooral gezondheid kijk, naar leven en dood. Wat het onderliggende mens-en godsbeeld is.

Met jullie hier open over sparren.

Ik heb een heel eigen kijk op gezondheid.

Ik wil dat op een open manier met jullie delen.

Ik ben hier niet om jullie te overtuigen, maar ik hoop dat we elkaar op basis van respect voor ieders eigenheid mogen ontmoeten en inspireren. En mochten sommige elementen erg van je af staan, dan hoop ik dat je het bij mij kan laten. Ik praat over mijn eigen werkelijkheid en eigen ervaringen. Ik kijk in principe zonder oordeel naar andere ervaringen. Het gaat mij om authentieke ervaringen naast elkaar.

Ook in mijn contact met patiënten is wederkerigheid en onvoorwaardelijkheid essentieel.

Ik zal wat praktijkervaringen vertellen.

Introductie.

Ik ben Richard Wieland 65 jaar.

Ik ben ruim 30 jaar regulier huisarts geweest en bijna net zo lang ook alternatief arts. Ik gebruik zelf liever het woord complementair arts, want ik ben wars van absolute polariteiten. Dat is een leidraad in mijn leven, ik ben altijd op zoek naar het overstijgen van polariteiten, het leven is niet of/of maar en/en. Ik zoek naar samenhang en verbinding.

Ik sluit niets uit, probeer open naar fenomenen in mijn leven te kijken en zoek daarin dat wat verbindt, dat wat het verlicht, dat wat de zwaarte van het leven verlicht.

Ik ben met Betteke getrouwd en we hebben 3 kinderen van boven de 30 jaar. Ik ben lid van

een PKN gemeente in Apeldoorn.

Zingeving is de rode draad in mijn privé- maar ook in mijn beroepsmatig leven.

Als ik was uitgeloot was theologie mijn tweede keus geweest.

Ik ben altijd op zoek geweest naar de betekenis van leven, de rol van ziekte daarin. Of meer wat is gezondheid? En hoe kan ik kwaliteit van leven professioneel bevorderen.

In mijn studie ben ik vanaf mijn 2^e jaar (45 jaar geleden ...) actief geweest in de vakgroep medische ethiek en medische filosofie. Daar raakte ik me bewust van veel dilemma's bij de hulpverlening. Ik was al erg bezig met het begrip medicalisering. Toen was het al zo dat levensthema's en problemen van mensen steeds meer in een professioneel kader werden getrokken. We voorzagen een grotere afhankelijkheid van professionele hulpverleners. Er was nog geen eens sprake van marktwerking in de zorg. En zoals ik zal laten zien dat is deze dagen steeds een groter probleem geworden. Deze professionalisering vind je niet alleen in de geneeskunde maar bv ook in het onderwijs. Kwaliteit van leven gevangen in protocollen en toetsen. Een leven van controle door opgelegde criteria waarbij het soms lijkt of enige vorm van authenticiteit wordt afgeremd.

Ik heb nu een praktijk voor complementaire geneeskunde waarin ik mijn reguliere ervaring gebruik, maar verder verschillende behandelingsmethoden hanteer van homeopathie, bioresonantie, EMDR en meer aandachtgerichte wijzen als meditatie en healingen.

Ik werk veel met positieve intenties.

Ik ben gefascineerd door de moderne wetenschap van het moment de Kwantumfysica.

Ik gebruik apparaten die op een bijzondere manier de energetische en bewustzijnsstatus van een mens in beeld brengen.

En het valt me steeds op hoe verkrampt wij in onze Westerse wereld met leven en dood omgaan. We leven graag in absolutisme. De Amerikaanse boeddhistische leraar lama Erik Jung gaf dit jaar een lezing over burn-out. Hij heeft een heel positief beeld van de Nederlandse samenleving maar verbaasde zich dat in een rijk en een land in relatieve vrede 16 % van de werkende mensen hier een burn-out heeft. Werknemers van 25 tot 35 jaar waren met bijna 20 procent het vaakst psychisch vermoeid door het werk.

We stellen hoge eisen aan ons leven. We leven in een of/of wereld. Ook wel een als/als wereld.

Wij zijn in het westen gewend om naar details te kijken, en ziekte en leven vooral in termen van incidenten te kijken, van eenduidige oorzaak en gevolg. Als dat niet was gebeurd...als een ongeluk, als een virus, als een cel die gaat woekeren ... dan waren we gezond en gelukkig.

Ik probeer meer in samenhang te kijken, naar het leven in patronen en processen.

Naar levensthema's.

En in mijn optiek door levens heen, in familiethema's en zielsthema's.

En dat is gezien mijn oorspronkelijke achtergrond niet vreemd.

Ik heb oosterse wortels. Ik ben geboren in Indonesië, maar was toen ik een half jaar oud was al in Nederland. Ik weet niet beter, maar toch heb ik veel affiniteit met niet –westers denken.

Het zit als het ware in mijn genen .-

In mijn familielijn zit naast het christendom ook het hindoe-en boeddhisme verankerd.

Mijn overgrootvader Heinrich Wieland kwam als Zwitserse huursoldaat naar Java en kreeg de Dieng Plateau onder zijn hoede, En het is tot vlak na de 2^e wereld oorlog in de handen van mijn familie gebleven.

En buiten de westerse wereld is het niet ongebruikelijk dat menselijke bewustzijn, de ziel, meerdere levens omvat..

Indonesië is een land van krachten en zielen, en daar is de communicatie met overledenen niet vreemd.

Ik ben enigszins paranormaal en heb iets

van die vermogens meegekregen.

Ik kan mij op afstand met mensen en met zielen intentioneel verbinden. Dat klinkt vreemd maar de mensen die mij kennen, en ook de mensen die op mijn spreekuur komen accepteren dat veelal in dank. Zoals ik zei werk ik veel met positieve intentie, ook op afstand. Bidden helpt echt. Ik steek een kaars aan en spreek de oprechte intentie uit dat al het donker naar het Licht mag gaan.

Het kaarsritueel is ook in de Christelijke kerken een belangrijk ritueel waarbij zielen, overledenen Licht wordt toegewenst

Met het branden van een kaars kan ik de zwaarte rond kinderen en volwassenen de naar het Licht leiden. Dat kunnen ladingen van andere mensen zijn of lading bij nare ervaringen zijn. Maar ook dolende zielen, ook wel entiteiten genoemd. Ik heb veel aan een exegese van mijn predikant gehad over het verhaal van Jezus en de bezetene, Legio gehad.

Ik heb het ritueel inmiddels meer dan 10.000 keren gedaan. En in het grootste deel ervan vindt het Licht haar weg.

K. is een stoere nu 45-jarige man met piercings en mooie tattoos. Dat is ook zijn hobby en werk. Hij lijdt aan een obsessieve, compulsieve stoornis (OCS) en kon door zijn obsessies en dwanghandelingen in zijn gezin en op zijn werk niet meer functioneren. Hij was steeds bezig om dingen in huis recht te zetten. Hij was onder psychiatrische behandeling, maar geen enkele medicamenteuze therapie sloeg aan. In 2010 was het voorstel was neurochirurgie waarbij bepaalde verbindingen in de hersenen worden opgeheven, met ook wel een operatie risico.

Na een behandeling die ik eigenlijk bij bijna elke patiënt afsluit met het kaarsritueel, is hij in 2011 aanmerkelijk rustiger geworden en kon hij de draad van zijn leven weer oppikken. De behandeling bij de psychiatrie werd dat jaar afgesloten.

Daarna heb ik hem eigenlijk alleen op afstand behandeld. Ik brand in mijn praktijk of bij mij thuis een kaars waar de patiënt niet bij is. Om de paar jaar krijg ik een kort mailtje of ik hem weer een behandeling op afstand wil geven. En tot nu toe werkt dat perfect.

Ik zie niets- ook geen dolende zielen, ik kan geen toekomst voorspellen maar ik ben helderwetend.

Ik weet dingen op het moment dat ze er toe doen. Dat heeft met synchroniciteit te maken. Alles is gerelateerd.

Leven na de dood

- ▶ Het geloof in God is afgenomen, meldde Trouw op basis van het onderzoek (2015), maar ook zonder dat godsgeloof blijken mensen zich het hiernamaals als een walhalla voor te stellen. De beschrijving 'hemel' is verreweg het populairst. Een derde van de mensen die in een leven na de dood geloven (de 53 procent), gelooft in de hemel.

Van de hele bevolking gelooft 10 procent in een weerzien van familie en dierbaren, en 10 procent in voortbestaan van de geest, ziel of het bewustzijn

Overigens gelooft maar 3 % van de mensen in een hel na de dood. Tenminste op het moment dat ze nog volop in het leven staan.
In terminale situatie bemerk ik regelmatig nog steeds een angst voor een hel.

Wat is jullie beeld over ziekte en gezondheid?

Oude definitie gezondheid

- ▶ WHO1948
Gezondheid is een toestand van volledig lichamelijk, geestelijk en maatschappelijk welzijn en niet slechts de afwezigheid van ziekte of andere lichamelijk gebreken."

Accent op ontbreken van ziekten en gebreken

kwantitatief verbeterd. Maar zijn we gelukkiger, minder somber, we voelen ons veiliger en minder angstiger dan ooit?

Is er meer vrede in onszelf en de wereld ?

Eigenlijk is in onze samenleving elk ongemak en elke beperking abnormaal en ongewenst. Wij streven naar een pijnvrije, lijdenvrij, langlevend bestaan. Een bestaan zonder tekorten en beperkingen. En dat lijkt steeds meer binnen ons vermogen te komen. Het leven is maakbaar, De dood is maakbaar, De samenleving is maakbaar, kijk maar om ons heen, toch? Wij leven in de waan dat wij door controle en, protocollen vat krijgen op het leven. In de toename van maakbaarheid is ons leven

De Nederlandse organisatie voor gezondheidsonderzoek en zorginnovatie (ZonMw) is een financieringsorganisatie van innovatie en onderzoek in de gezondheidszorg ter verbetering

van de kennis. ZonMw heeft een nieuwe definitie van gezondheid geformuleerd.

Adaptatie

Nieuwe definitie:

Gezondheid is het vermogen zich aan te passen en een eigen regie te voeren, in het licht van de fysieke, emotionele en sociale uitdagingen van het leven

Voorwaarde: 'natuurlijke' veerkracht bevorderen (i.p.v. aantasten)
(henriette van der horst, hoogleraar huisartsengeneeskunde VU)

Op zich is dit een stap vooruit, in de richting van het uitgangspunt van de alternatieve geneeswijze die al eeuwen van natuurlijke veerkracht (het zelfhelend vermogen) uitgaat. Maar het nieuwe model is nog erg gericht op het individu. Ik zou er ook iets van een gemeenschappelijk en verbindend perspectief van toevoegen.

Ik ben een praktisch mens in die zin dat als ik een ingeving heb, of ik ergens door wordt geïnspireerd, breng ik het in mijn dagelijkse leven en werk letterlijk in de praktijk. Er door ervaring een praktische levensbeschouwing ontstaan.

Ik kijk naar het leven in processen en onderscheid verschillende stadia van bewust-zijn. **Het eerste bewustzijnsstadium** noem ik het materiele bewustzijn. Dit bewustzijn gaat uit van zintuiglijke waarneming, Dat wat je kan zien, ruiken, horen, proeven is de werkelijkheid en is absoluut.

Het is rationeel en objectief. De wereld van onderscheid, van of/of.

Helaas wordt aan de 5^e waarneming het voelen iets minder waarde gehecht.

Want voelen zou subjectief zijn.

Maar voelen overschrijdt de materiele werkelijkheid.

Hoe we ons voelen bepaalt de kwaliteit van ons leven

Het voelen overstijgt de ratio.

We leven in een wereld die zich materieel voordoet. En wereld die we kunnen waarnemen met onze zintuigen. Een wereld die absoluut lijkt te zijn, de enige tastbare werkelijkheid.

Materie geeft zekerheid. Het even lijkt maakbaar en controleerbaar.

De gerichtheid op materie is gebaseerd op rationele wetmatigheden die door onze zintuigen moeten worden bevestigd. Vorm bepaalt waarde en betekenis.

En daarin zoeken wij bevestiging van de ander. Materie en erkenning van de anderen zouden leiden dan tot gezondheid, welzijn, voldoening, tevredenheid, tot geluk

Maar als we in de materiële wereld om ons heen kijken, zien we daar maar weinig van terug. Het lijkt wel of we, ondanks de verbetering van materiële omstandigheden en maakbaarheid, steeds meer onvrede en onrust om ons heen zien. Dat hoe meer we krijgen, wij des te meer nodig hebben aan behoefte bevrediging en erkenning.

Alsof het geluk steeds net buiten ons bereik blijft.

Het materiële concept leidt tot een wereld waarin we geluk en liefde vastpinnen in voorwaarden en bevestiging. Een wereld waarin we struikelen over tekorten. Van tekort

gedaan voelen en/of te kort voelen schieten.

Wij streven naar een leven zonder gebreken, zonder beperkingen, zonder rimpels.

Een streven naar een voltooid leven.

In de metafysica wordt deze wereld de derde dimensie genoemd. En is materie niet 3-dimensioneel, lengte, breedte, en hoogte.?

3D bewustzijn zet ons vaak vast in kwantiteit, meer van het goede. Maar meer geeft veelal geen voldoening. De mens lijkt onverzadigbaar te zijn. Met als gevolg onbalans door een onrechtvaardige verdeling, onderdrukking en destructie. Met als gevolg verdeeldheid. De problemen van deze tijd.

De dominante wetenschap is nog steeds gebaseerd op zintuiglijke waarneming materie en ratio. Maar er zijn al revolutionaire ontwikkelingen op gang.

Van polariteit naar dualiteit en samenhang.

Het 2^e stadium van bewustzijn noem ik het karmische bewustzijn, de wereld van en/ en. De wereld van acceptatie en samenhang.

Hier links zie je het Yin-Yang symbool van het oosterse denken waarin polariteit tot dualiteit wordt getransformeerd en daarin rond wordt. In de ene polariteit zie ook iets van het andere, de polariteiten zijn nooit absoluut. In het wit zit een beetje zwart en andersom. De wereld van en/en.

De nieuwe wetenschappelijke ontwikkelingen in de vorm van de Kwantumfysica beperken zich niet meer tot materie, maar tot deeltjes, tot verbinding, tot informatie.

Energie ken je in de vorm van trillingen, geluid of Licht. In de Kwantumfysica wordt gesteld dat deeltjes ook nog een andere vorm van energie bevatten, namelijk informatie. Informatie resoneert in termen van synchroniciteit. Ik heb een simpele uitleg over tijd, relativiteit en parallelle werelden.

Meestal breng ik het verhaal na een aantal consulten, als mensen vertrouwd zijn geworden met mijn manier van werken. Vaak gaat het met de klachten gelukkig wel wat beter.

Maar samen kijken we naar het leven in termen van betekenis.

Het verhaal gaat zo.

Er is sprake van een nieuwe wetenschap waarin tijd en plaats niet meer absoluut zijn. Einstein kwam tot de conclusie dat tijd relatief is. Voor ons is tijd absoluut; er is alleen deze tijd, alleen deze werkelijkheid.

We leven in het Nu.

En daar zit de discrepantie.

Het Nu is voor ons veelal een moment, maar het is ook nooit niet Nu. Is het Nu dan ook altijd, is Nu tegelijkertijd het Al, de eeuwigheid?

Als tijd relatief is, is de werkelijkheid relatief.

Ofwel alles is gerelateerd. Er bestaat geen toeval.

De Kwantumfysica houdt het concept van meerdere werkelijkheden aan, in de vorm van parallelle werelden. Hiervoor noemden we het vorige levens.

Voor mij houdt dat in dat ons overstijgend bewustzijn (ik gebruik daarvoor het woord ziel), dat onze ziel meerdere werkelijkheden kent buiten deze voor ons zo tastbare zintuiglijke werkelijkheid.

En al die werkelijkheden zitten in het Nu.

Het oude denken van en/en. In het oosten, in Egypte, in Midden-en Zuid-America gaat uit van een zielenreis door levens heen. Het universum; alles wat er is en niet is, wordt in het oosten de Tao (of Dao) genoemd. De Tao is niet te kennen, te begrijpen of te duiden. De Tao manifesteert zich in 2 tegengestelde waarden: yin en yang. Dit zijn geen absolute polen beide waarden bestaan slechts in relatie tot elkaar.

De wereld van en/en

Zonder licht geen donker, zonder kwaad geen goed, zonder dood, geen leven. Dan ook zonder ziekte geen gezondheid.

In het westen hebben we een grote neiging om tegenpolen te verabsoluteren, waardoor we het tegendeel, het ongewenste gaan demoniseren.

Maar eigenlijk is het een menselijk principe. Dat is niet alleen nu met de Amerikaanse en laatste verkiezingen zo, dat is niet alleen in het westen zo en dat is niet alleen nu zo.

Dat was vroeger ook zo. Dat is in mensenheugenis zo

Maar zonder dood, geen eeuwig leven.

Zonder lijden geen opstanding.

Voor mij is Christus het inspirerende voorbeeld van het overstijgen van de polariteiten, van verbindende dualiteit, van verbinding, van verzoening. Daarin zit voor mij de kern van de boodschap van Christus.

En zoals jullie weten staat het nieuwe testament daar vol van. Heb de naaste lief als uzelf (overstijgen van de ik-jij polariteit, het ego) wie zonder zonde is werpe de eerste steen, of het confronterende van heb uw vijanden lief...

Ook in het boeddhisme wordt aan het lijden een overstijgende betekenis toegekend.

Door het lijden ontstaat een verhoogd bewustzijn en na het laatste leven een volledig ontwaken. Karma, de cirkel /spiraal van oorzaak en gevolg wordt als een proces gezien door vele levens heen. In het karmische bewustzijn staat reïncarnatie centraal met de dood als een reset. Als een herstart met een update van inzichten door opgedane ervaringen uit meerdere levens of parallelle werelden.

We worden geboren, we doen ervaringen op in een leven, we sterven en we worden weer geboren met ergens in ons celgeheugen ervaringen uit onze parallelle werelden.

Mensen kunnen juist door de confrontatie met lijden tot overstijgende inzichten komen. Verhoogd bewustzijn op basis van het overwinnen of liever transformeren van beperkingen. En zo is er een weerkerende cyclus van door beperkingen en de dood geboren worden in verhoogd bewustzijn.

Het leven in 3D als appèl om te ontwaken.

- ▶ In Exodus 3 wordt verteld hoe God aan Mozes zijn naam bekendmaakt: 'Ik ben die ik ben', 'Ik zal er zijn' – een naam die Gods wezen tegelijk verhuult en openbaart.

Ik heb begrepen dat de naam van de Joodse God is niet te benoemen, maar wordt gecodeerd tot de letters JHWH en kan worden uitgesproken als Jaweh, Jah Love, Jehova. Deze code heeft **Zijn** als diepste betekenis. En dat het Zijn met een verbond te maken heeft, met verbinding, met relatie. Een relatie kan alleen op basis wederkerigheid, op basis van samenhang.

Ik denk dat de kern van vrede en geluk een open wederkerigheid is, die ook zo mooi in het YinYang symbool te zien is.

In de Nederlandse samenleving is de dood en lijden een heikel punt.

Een absolute dood die automatisch aan lijden wordt gekoppeld en daarmee zijn lijden en de dood gedemoniseerd.

Op dit moment ben ik actief in de Stichting Aanmij.

Aanmij wil jonge mensen met uitbehandelde kanker ondersteunen. Voor jongeren is de eindigheid van het leven bijna bedreigender als voor ouderen. Het verlies van perspectief op een leven dat je nog niet hebt kunnen invullen. En in een levensfase waar nog zo veel te ontdekken valt in zelfbewustzijn, relationeel, ontwikkelen van talenten, vervullen van dromen. Het zijn volwassenen van 18 tot 35 jaar. Die komen in een vacuüm waarbij ondersteuning gemist wordt. Hoewel we achteraf horen dat de nood hoog is, is die groep feitelijk niet te bereiken.

Wij hebben de neiging om de dood te ontkennen. De dood komt pas aan het eind van het leven. Voor veel mensen lijkt de dood het eind van het leven. Wij zijn ons vaak pas bewust van de dood op het moment dat we met de dood geconfronteerd worden, bij onszelf of bij mensen dichtbij.

Praktijk.

Ik heb praktijk aan huis. Vergeleken met mijn huisartsenwerk heb ik een zee van tijd: drie kwartier tot een uur p.p. Ik zie mensen en kinderen met chronisch of steeds terugkerende klachten als astma, reuma, neurologische ziekten als Parkinson of migraine. Allergieën,

depressieve klachten, chronisch pijn, chronische vermoeidheid. Kinderen met gedragsproblemen als autisme, ADHD, jong volwassenen met ADD. Kinderen die door ons gereguleerde schoolsysteem uit de boot vallen. Bij kanker kan ik de reguliere behandeling ondersteunen. Ik geef ook ondersteuning bij andere reguliere behandelingen. Ik werk 2 dagen in de week en heb zo'n 1000 patiëntcontacten per jaar.

Als je ziekte als een onnatuurlijk incident ziet en die alleen probeert te bestrijden, dan kom je bij chronische klachten in een dilemma. Klachten komen weer terug, of verschuiven steeds naar andere klachten. En vaak in een ernstiger vorm.

Ziekte is op een bepaalde manier ook een taboe. Je telt niet meer mee, je levert in aan betekenis. Zeker de chronisch zieke raakt in een isolement en in een zingevingsprobleem. En daarbij lijkt in onze wereld de ziektebeleving, het lijden aan een ziekte, toe te nemen. Iets wat vroeger als normaal werd gezien als koorts, of verdriet of rouw wordt gemedicaliseerd. En als ongewenst beschouwd.

Mijn ervaring is als je veranderingen en ziekte als bij het leven horend beschouwt, ontstaat er een bijzonder kracht van binnenuit.

Zelfhelend vermogen, en voor mij is de grootste innerlijk kracht de bron van Licht en onvoorwaardelijke liefde.

Ik heb een arsenaal aan therapieën en apparaten die vaak verlichting van klachten en verbetering van energie geven.

Maar de intentionele benadering werkt het meest bijzonder

Inmiddels kan ik spreken van vele wonderlijke verbeteringen bij een groep mensen met chronische klachten die alle mogelijke reguliere en alternatieve therapieën hebben ondergaan. Maar ik kan geen ijzer met handen breken.

Voorbeelden.

-Vrouw van 60 die een ernstige darmontsteking had en met o.a. een glutenvrijdieet geen klachten meer heeft. Maar merkte dat ze daarbij veel blijer en gelukkiger was.

Ik zie veel mensen met darmproblemen en voedingsintoleranties.

Tegenwoordig zeggen we dat de darm onze 2^e hersenen zijn. Ik zou het bijna omdraaien. In de darmen worden onze neurotransmitters als dopamine en serotonine aangemaakt. Stoffjes die ervoor zorgen dat we voldoening ervaren en de wereld met meer vertrouwen zien. Met name voedingsbestanddelen als zuivelproducten, gluten en soms ook soja kunnen de aanmaak blokkeren. En juist in tijden van stress hebben we ze nodig.

- autistische jongen van 5 jaar, ongeleid projectiel binnen kwam bij psycholoog en psychiater bekend. Was niet te hanteren. Met het opschonen van een trauma (brandend huis) uit een andere werkelijkheid werd het stuk rustiger. Inmiddels studeert hij universitair Filosofie en nu als 2^e bachelor religie wetenschap eigenlijk leraar filosofie en levensbeschouwing wil worden

-Ik weet niet of het jullie is opgevallen, de jonge kinderen van deze tijd weten soms al zoveel. Ze lijken zich mentaal veel sneller ontwikkelen. Soms vertellen ze dingen van andere werkelijkheden, of dingen van de overleden opa. In hun sensitieve bewustzijn kunnen vaak ze niet goed aarden in deze wereld. Ze komen vaak met een streven naar Licht en harmonie. We noemen ze nieuwtijdskinderen. Voor mij hebben autisme, ADHD en ADD met dit probleem te maken. Ik zie veel positieve resultaten als ik het niet aarden in deze wereld als uitgangspunt neem van de behandeling.

-Een meisje van 2 jaar met vanaf haar geboorte woede aanvallen. Ze houdt in het consult eerst afstand, kijkt op een wat afhoudende manier de kat uit de boom. Ik doe bij haar een engelenmeditatie en leg uit dat het voor een engel niet zo gemakkelijk is om in de wereld vrede te voelen. Ze zit heel rustig en devoot bij de meditatie en branden van een kaars. En ze gaat vrolijk en zwaaiend de deur uit. Zonder dat ze misschien de woorden heeft begrepen, voelde ze zich toch gehoord.

Later vertelde haar moeder me dat het meisje bijna niet meer boos is geweest. Ze is veel vrolijker en ze is meer gaan praten!

Mijn werkelijkheid is op dit moment door de dood getekend. De laatste 2 weken zijn 4 mensen die me aan het hart gaan overleden. Afgezien van de buurvrouw van 99 jaar en 1 dag, zijn het mensen van rond de 60 jaar.

Een ervan is een patiënt, een 66-jarige man die ik ruim 20 jaar mijn huisartsenpraktijk kende met momenten van depressies en paranoïde betrekkingswanen. Ik heb hem daarmee intentioneel met de kaars kunnen helpen. Maar daarbij had hij 14 jaar de ziekte van Kahler. Een naar vorm van kanker waarbij het bloed stroop wordt door het klonteren van eiwitketens. Tot ieders verbazing heeft hij de gemiddelde levensverwachting ruimschoots overschreden. De laatste tijd kreeg hij diverse pijnklachten en nierfalen die niet primair bij Kahler horen. Maar de nierklachten namen toe, en het moment was gekomen dat dialyse niet meer voldeed. Ik ken hem als een spiritueel mens die elementen uit het christendom en boeddhisme hanteerde. Maar op een of andere manier lukte het mij vreemd genoeg niet het gesprek over de naderende dood te beginnen.

Ik ben vorige dinsdagmorgen naar hem toe gegaan. De dag ervoor heeft de nefroloog met hem gepraat en hij heeft zelf besloten om met de dialyse te stoppen. De dood was nu bespreekbaar. Op een gegeven moment zei ik van binnenuit tegen hem, dat hij zeker naar het Licht zou gaan. Daarop kreeg hij tranen in de ogen, het waren verlossende woorden voor hem. De volgende stap zou de gang naar het hospice zijn waar hij naar verwachting nog misschien wel een week of langer kon even. Enkele uren later is hij volgens zijn vriendin diezelfde middag in vrede overleden !

Ik merk dat dan de grootste uitdaging in alles JeZelf te Zijn, of zoals ik dat ervaar: Gods Licht in jouw Zelf leert zien en erop gaat vertrouwen. En dat geeft de ruimte. Ook naar de ander toe.

Dat maakt het verschil.

En in alles wat ik de laatste tijd heb doorgemaakt aan diepe ellende, ben ik hoopvol gestemd.

Ook voor de toekomst van de wereld gezien het aantal bijzondere kinderen. Die hebben het nu nog moeilijk, maar ze zullen het verschil maken.

Als we ruimte voor ze maken, en hun in hun authenticiteit kunnen laten groeien.

Ik voel mij een bevoorrecht mens.

En zeker een bevoorrecht arts.

Ik mag zien dat veel patiënten die eigenlijk overal zijn geweest niet alleen tot klachtenvermindering komen, maar dat het leven dat ze leiden tot meer verlichting komen. Ik leef steeds meer in het besef dat als je in een chronisch een klacht laat verdwijnen, er steeds weer nieuwe klachten en beperkingen ontstaan.

Ik zie klachten als een uitnodiging om naar de kern van jouw Zijn te gaan. De weg naar verbinding met de Goddelijk kern in jou

En een groot deel van de mensen die op mijn spreekuur komen, gaan op pad, op ontdekking van het authentieke zelf. Zijn in plaats van doen alsof of presteren. Leren incidenten een plaats te geven en op een creatieve manier hun leven op te pakken.

Het zijn meestal heel sensitieve mensen. Veelal vrouwen en kinderen die doordat ze niet binnen het ideale patroon van toetsbare prestatie en verwachtingspatronen, buiten de boot vallen. Die zich afgewezen voelen.

Maar voor mij zullen die mensen en vooral de kinderen het verschil maken in deze wereld van geldingsdrang.

Ik merk dat de mensen de laatste tijd bewuster leven, en zelf benoemen dat ze blijer en gelukkiger zijn.

De werkelijkheid is relatief.
de werkelijk is gerelateerd
samenhang

verbinding
liefde
Licht
God

De oorsprong van mijn geloof en vertrouwen is het Christusbewustzijn.
Voor mij is het de Bron van Zijn, die ik God heb leren noemen
Maar de Bron kent vele uitingen en vormen.
Voor mij lijkt alles in deze tijd op een positieve manier samen te vallen; wijsheden van de ouden, van andere culturen en overtuigingen, wijsheden vanuit mijn Christelijke traditie.
Leven in het moment, en elk moment kies je. Meestal onbewust, maar het kan bewuster.
Niet door het denken, maar door overgave en vertrouwen.
Door te verbinden met de Goddelijke kern in ons.
Wij komen uit het Licht.
De werkelijkheid die wij menen te kennen is niet absoluut, maar is wijds en groots.
De werkelijkheid is relatief, of liever gezegd gerelateerd.
Gerelateerd of wel verbonden in samenhang.
Wij hebben allemaal een eigen pad te gaan misschien wel door levens heen.
Het is een weg naar verlichting

Gezondheid en geluk hebben met de authentieke ervaring van Licht in het duister mogen zijn. Het licht van de bron, van God binnenin
Wij dragen het scheppende vermogen van "Ik Ben".

Er dient zich inmiddels een nieuw derde bewustzijn aan.
Ik noem die voorbij de horizon.
Wat als het karmische patroon overstegen kan worden?
Als wij niet meer hoeven te struikelen om te leren lopen?
Als we in volledig bewustzijn spiritueel kunnen ontwaken,
zonder steeds weer te moeten lijden en sterven?
En dat wij niets constant blijven in hangen in trauma's en negatieve ervaringen.
Dat ons bewustzijn zover is toegenomen,
dat we in dit leven al tot verlichting komen,
Als gewone mensen die zich met elkaar verbinden
Vanuit de Bron.
Van binnenuit.

*Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef u een naam opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel uw licht in mij - maak het nuttig.
Vestig uw rijk van eenheid nu,
uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.
Voed ons dagelijks met brood en met inzicht.
Maak de koorden van fouten los die ons binden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.
Uit u wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,*

en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.
(www.brammoerland.com)

Weet van het Licht in jouw handen.

Richard Wieland
info@rwieland.nl